

[Justitsministeren]

For så vidt angår udlændingelovens § 59 a, altså spørgsmålet om flyselskaberne og de andre transportselskaber, skal jeg ikke her gå ind i en lang diskussion, men blot sige, at vi har ikke fundet, at der var grundlag for at ændre lovbestemmelsen, som den er formuleret i dag. Det er klart, at hvis der er et ønske om det – og det forstår jeg der er fra CD's side – vil vi da være parat til at drøfte problemerne både med flyselskaberne og også i Folketinget på et senere tidspunkt.

Hvis man tager udgangspunkt bl.a. i den dom, som Højesteret afsagde i forhold til flyselskaber i juni måned 1991, er der nu en praksis, hvor jeg rent faktisk er af den opfattelse, at en række af de betænkeligheder, som nogle partier kan have haft og måske har i forhold til denne bødebestemmelse, er blevet imødekommet. Man kan sige, at man igennem Højesterets fortolkning har lagt en linje, som efter min mening også burde være acceptabel for selskaberne, selv om jeg er klar over, at det forhold, at man rent faktisk kan blive tilpligtet at betale bøder, selvfølgelig aldrig er noget, man kan forvente klapsalver for. Jeg kan da også nævne, at vi her taler om, at der på nuværende tidspunkt er betalt ca. 6½ mio.kr. i bøder af selskaberne.

Fru Elisabeth Arnold nævnte fem grunde til, at Det Radikale Venstre ikke kan være med til lovens gennemførelse. For så vidt angår de udenlandske kvinder, der har været udsat for vold, må jeg sige, at jeg mener, der er sket en forbedring, og jeg vil naturligvis også følge udviklingen på området og orientere Retsudvalget herom.

Jeg har kommenteret situationen omkring asylansøgers giftermål. Om menneskerettighederne vil jeg kun sige, at de kommentarer, som jeg gav heroppe fra talerstolen indledningsvis, jo er mine bemærkninger og Justitsministeriets kommentarer, og at vi herudover også har haft lejlighed til at kommentere spørgsmålet om menneskerettighederne i forbindelse med udvalgets behandling.

Fru Kirsten Jacobsen vendte hjem til valgkredsen og tog fat i en sag fra Ålborg. Jeg forstod også på hr. Tom Behnke, at det nærmest var et landsomfattende problem. Jeg har ikke kendskab til sager tilnærmelsesvis i det omfang, som der her blev antydnet, og jeg skal ikke kommentere den konkrete sag, men blot sige,

at vi jo netop, sådan som lovens bestemmelser nu bygges op, sikrer håndhævelsen af forsørgelseskravet. Og ligeledes med de regler, der nu kommer omkring adgang til inddrivelse og eventuelt en adgang til at kunne foretage tilbagesendelse ud over de regler, der findes i forvejen, hvorefter der, hvis der er en tale om en omgåelse, kan ske en underkendelse, en ændring af en sådan disposition, som måtte være foretaget for at komme uden om lovens krav.

Til hr. Kofod-Svendsen vil jeg blot sige, at jeg er glad for støtten. Som det også blev nævnt, har vi jo i forslaget medtaget elementer, som jeg ved at Kristeligt Folkeparti også lægger vægt på.

Til allersidst kun den bemærkning, at det, vi naturligvis lægger afgørende vægt på, er, at den lov, der nu gennemføres, de ændringer, der gennemføres, også får en effekt. For så vidt angår asylsagsprocedurerne osv. skulle det gerne vise sig, at vi lever op til de forudsætninger, som er bygget ind i loven, og det agter jeg at følge meget nøje og vil naturligvis informere Retsudvalget om, hvordan det kommer til at fungere.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er til ministerens bemærkninger om Fremskridtspartiet og FN's menneskerettighedskonvention, som jeg ikke synes skal stå uimodsagt. Ministeren sagde jo direkte, at Fremskridtspartiet ikke ønskede at overholde FN's menneskerettighedskonvention. Det er forkert, og det er ukorrekt. Vi har nogle holdninger og nogle meninger om, at der er en række ændringer, der burde gennemføres også på det punkt, men det er jo en meget, meget større diskussion og et meget større forum, man skal ud i for at gøre det, men vi så gerne nogle ændringer, og det vil vi da arbejde videre på. Men så længe FN's menneskerettighedskonvention er gældende, vil vi naturligvis bestræbe os på at overholde den. Hvis der er forslag fra Fremskridtspartiet, som er i direkte modstrid med denne konvention, hører vi da gerne fra justitsministeren.

Med hensyn til forsørgelseskontrakterne er det jo således, at hvis ikke ministeren er bekendt med omfanget af de dispensationer, der er på landsplan, kan ministeren spørge sine kollegaer i henholdsvis Indenrigsministeriet